

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

JUB/ J.nr. 2009-3157

Dato: 18. maj 2009

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 16. april 2009 følger hermed indenrigs – og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 299 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Orla Hav (S).

Spørgsmål nr. 299:

”Ministeren bedes redegøre for de gældende regler om udviklingshæmmedes rettigheder i forbindelse med ønsker om at flytte tilbud og/ eller kommune.”

Svar:

Det lægges til grund for besvarelsen, at spørgsmålet vedrører voksne med udviklingshæmning.

Det er kommunalbestyrelsen som myndighed, der træffer afgørelser om, hvilken hjælp efter serviceloven den enkelte skal have tilbudt. Det fremgår af servicelovens § 1, stk. 3, at hjælpen skal tilrettelægges ud fra den enkeltes behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte.

I lighed med alle andre borgere har voksne udviklingshæmmede ret til at flytte fra en kommune til en anden kommune. Flytter en person, mens den pågældende får hjælp fra kommunen, til en ny kommune, har den nye opholdskommune pligt til at yde den fornødne hjælp. Det vil herefter være den nye opholdskommune, der træffer afgørelse om, hvilken hjælp efter serviceloven den enkelte skal have tilbudt.

Om borgeren har krav på at flytte tilbud efter serviceloven, herunder tilbud, der ydes af andre kommuner end opholdskommunen, afhænger af, hvilke tilbud der er tale om. I det følgende gives fire eksempler:

1.

Det fremgår af servicelovens § 92, at en person, der er berettiget til personlig og praktisk hjælp, jf. servicelovens § 83, skal vælge, hvilken af de leverandø-

rer, den kommunalbestyrelse, som har truffet afgørelse om tildeling af hjælp, har indgået kontrakt med, der skal udføre hjælpen.

2.

For særligt personlige hjælpemidler kan borgeren, ifølge servicelovens § 112, stk. 3, hvis den pågældende ønsker at benytte en anden leverandør end den, som kommunalbestyrelsen har valgt, vælge selv at indkøbe hjælpemidlet og få udgifterne hertil refunderet, dog højst til en pris, kommunen kunne have erhvervet hjælpemidlet til hos sin leverandør.

3.

Personer med handicap, der har behov for almene ældre- og handicapboliger efter almenboliglovens § 5 og længerevarende botilbud efter servicelovens § 108 har ret til frit at vælge sådanne boliger. Retten gælder uanset boligens beliggenhed, og uanset om borgeren har et tilbud omfattet af de samme bestemmelser i lovgivningen i forvejen. Ved flytning til en anden kommune er det dog en forudsætning, at den pågældende ansøger opfylder betingelserne for at blive optaget i tilbuddet både i fraflytningskommunen og tilflytningskommunen. Tilflytningskommunens vurdering skal ske efter samme retningslinjer, som gælder for kommunens egne borgere.

4.

Det frie boligvalg, som er beskrevet under punkt 3, omfatter ikke botilbud til midlertidigt ophold, jf. servicelovens § 107. Borgeren har derfor ikke krav på selv at kunne vælge et botilbud til midlertidigt ophold, jf. servicelovens § 107. inden for og på tværs af kommunegrænser.

Karen Ellemann

/ Karin Ingemann